ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

13 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1957
ΠΕΡ. Β' - ΕΤΟΣ ΙΒ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3765

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Ἕνα μεγάλο πλῆγμα ἐδέχθη ἡ πόλις μας. Πλῆγμα πρὸ παντὸς ἠθικόν, διὰ τοῦ ὁποίου προπηλακίζονται τὰ συναισθήματά της καὶ τερματίζεται μία ἱστορική της παράδοσις. Ἡ ΙΙΙ Μεραρχία διαλύεται! Ποιὸς Πατρινὸς θὰ παρέλθη ἀδιάφορος αὐτὴν τὴν εἴδησιν; Καὶ ποιὸς ἀπὸ τοὺς Ἀχαιούς, τοὺς Ἀκαρνάνας καὶ τοὺς νησιώτας τῶν Ἰονίων, ποὺ ἐπολέμησαν ὑπὸ τὴν ἔνδοξον σημαίαν της, δὲν θὰ δοκιμάση καταθλιπτικὸν τῆς πικρίας τὸ αἴσθημα; Ἀναμνήσεις ὑπερήφανοι συνδέονται μὲ τὴν ἔνδοξον αὐτὴν Μεραρχίαν. Ἀναμνήσεις ἐπικῶν ἀγώνων, νικηφόρων θριάμβων, ὑπερτάτων θυσιῶν. Εἶναι ἡ Μεραρχία μας. Ἡ Μεραρχία, τὴν ὁποίαν ἐστοίχισαν δύο γενεαί μας. Ἡ Μεραρχία, ποὺ τὴν ἐγνωρίσαμεν ὡς ἰδικήν μας καὶ τὴν ἠσθάνθημεν ὡς τὴν καρδίαν μας, κινουμένην ἀπὸ τοὺς παλμοὺς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μας.

Αὐτὴ ἡ Μεραρχία διαλύεται. Καὶ αὐτῆς τῆς Μεραρχίας ἡ ἱστορία τερματίζεται μὲ μίαν ἀπόφασιν ἀμφισβητήσιμον καὶ ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν κινήτρων της.

Δὲν εἴμεθα στρατιωτικοί. Οὔτε καὶ διεκδικοῦμεν βαρύνουσαν γνώμην ἐπὶ τῶν σχεδίων τῆς διαρθρώσεως τοῦ Στρατεύματος. Ἀλλὰ ὅταν μία καὶ μόνη Μεραρχία διαλύεται καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδική μας, ἔχομεν δικαίωμα καὶ κρίσεως καὶ ἐπικρίσεως καὶ διαμαρτυρίας. Καὶ πρὸ παντὸς ἐπικρίσεως καὶ διαμαρτυρίας. Διότι καὶ εἰς τὴν κοινοτέραν ἀντίληψιν ὑποπίπτει ἡ πλεονεκτικὴ θέσις τῶν Πατρῶν ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως. Αἱ Πάτραι εὑρίσκονται ἔναντι δύο μεγάλων ὁδικῶν ἀρτηριῶν, ἀγουσῶν πρὸς τὰ βόρεια σύνορά μας. Καὶ ἀπὸ τῶν Πατρῶν δύνανται νὰ ἐλέγχωνται καὶ νὰ στοιχίζωνται ὅλαι αἱ Μονάδες τῆς Πελοποννήσου, τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας.

Δὲν μνημονεύομεν ἄλλας πόλεις—ἕδρας διατηρουμένων Μεραρχιῶν, διὰ νὰ καταλήξωμεν εἰς συγκρίσεις πλεονεκτημάτων. Γνωρίζομεν ἄλλως τε, ὅτι ἡ ἔντονος ἀντίδρασις τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἁρμοδίων παραγόντων ἄλλης Πελοποννησιακῆς πόλεως εἶχεν ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Μεραρχίας των. Ὑποπτευόμεθα συνεπῶς, ὅτι εἰς αὐτὴν ἐθυσιάσθη ἡ Μεραρχία μας καὶ χάρις εἰς αὐτὴν τὴν ἀντίδρασιν ἠδικήθησαν αἱ Πάτραι.

Μεταπολεμικῶς ἔχομεν νέαν διάρθρωσιν τοῦ Στρατεύματος. Ἀλλὰ οἱαιδήποτε καινοτομίαι καὶ ἂν ἐθεσπίσθησαν, αἱ Πάτραι εἰς τὴν αὐτὴν εὑρίσκονται πάντοτε ἐπίκαιρον στρατιωτικῶς θέσιν καὶ τὰ αὐτὰ διατηροῦν δικαιώματα ὡς ἐκ τοῦ ηὐξημένου μάλιστα πληθυσμοῦ των καὶ τῶν προϋποθέσεων, τὰς ὁποίας ἐξασφαλίζουν.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν αἱ Πάτραι ἦσαν ἕδρα τοῦ Β'. Σώματος Στρατοῦ, τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας, δύο Συνταγμάτων Πεζικοῦ, Μοίρας Ὀρειβατικοῦ Πυροβολικοῦ καὶ ἄλλων Στρατιωτικῶν Μονάδων. Τί ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον ἐμεσολάβησεν, ὥστε νὰ ἀποψιλωθῇ ἡ πόλις μας ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς Μονάδας καὶ νὰ τῆς ἀπομείνη ἡ τιμὴ τῆς ἕδρας τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας μὲ τὴν θλιβερὰν μοῖραν νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν της; Ποῖαι συνθῆκαι παρενεβλήθησαν, ὥστε νὰ ἐπιτρέπεται ὁ παραγκωνισμὸς τῶν Πατρῶν, εἰς ὃ σημεῖον ἐξουθενώσεως τὰς βλέπομεν σήμερον;

Θὰ ἀποτολμήσωμεν μίαν ἐξήγησιν. Καὶ αὐτὴν τὴν ἀρυόμεθα ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν, μὲ τὴν ὁποίαν οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες τῆς περιφερείας μας ὑπεδέχθησαν τὴν εἴδησιν τῆς διαλύσεως τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας. Τί ἔκαμεν ἡ Δημοτικὴ ἀρχή; Πῶς ἀντέδρασαν τὰ Ἐπιμελητήρια, αἱ Ὀργανώσεις, αἱ διάφοροι ἄλλαι Ἐπιτροπαί; Πῶς διεμαρτυρήθησαν οἱ βουλευταί μας καὶ εἰς ποῖα προέβησαν διαβήματα; Καὶ πῶς δὲν εὑρέθησαν δέκα ἄνθρωποι, τιτλοῦχοι ἢ καὶ ἁπλοῖ πολῖται, νὰ ζητήσουν τὴν ἄδειαν μιᾶς συγκεντρώσεως διαμαρτυρίας;

Ἐσυνηθίσαμεν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν νὰ τυρβάζωμεν γύρω ἀπὸ πολλὰ ζητήματα, ποὺ ἐν πολλοῖς εἶναι ἀδύνατα. Νὰ θέλωμεν Ἀνωτάτας Σχολάς, ὅταν δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξοικονομηθῇ τὸ ἐνοίκιον μιᾶς Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν. Νὰ θέλωμεν Πανεπιστήμιον ὅταν μετὰ δυσκολίας στεγάζωμεν τὰ Λαϊκὰ Ἀναγνωστήρια. Νὰ συζητοῦμεν περὶ μεγαλεπηβόλων σχεδίων ἀναμορφώσεως τῆς πόλεως, ὅταν οὔτε ἕνας καταβρεκτήρας καθ' ὅλον τὸ καλοκαῖρι δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς δρόμους της.

Καὶ ἐδῶ, ποὺ ἔχομεν κάτι, ποὺ εἶναι δικό μας καὶ τὸ χάνομεν, ποὺ εἶναι ἡ κιβωτὸς τῶν ἐνθουσιωδῶν ἀναμνήσεών μας καὶ παράδειγμα τιμῆς διὰ τὰ τέκνα μας, μένομεν ἄφωνοι καὶ ἀσυγκίνητοι. Διατί; Διότι δὲν εἶναι ζήτημα ἀμέσου εἰσπράξεως ἐπιφωνημάτων εὐγνωμοσύνης, μεταφραζομένων εἰς προεκλογικὰς περγαμηνάς. Διότι δὲν εἶναι ζήτημα κομματικῆς συναλλαγῆς, ἡ ὁποία δημιουργεῖ τὰς οὐρὰς τῶν διαδηλώσεων. Διότι πνιγόμεθα μέσα εἰς τὴν ρουτίναν τῆς μικροψύχου διαθέσεως, ἀνίκανοι διὰ τὰς ὡραίας ἐκείνας ἀνατάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνύψωσαν εἰς τὸ παρελθὸν τὴν πόλιν μας.

Ἀλλὰ ἂς ἀφήσωμεν τὰς ἱερεμιάδας. Ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς οὐσιαστικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος. Τί θὰ γίνῃ; Ποῖος θὰ κινηθῇ διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὸ ἄδικον, ποὺ προσγίνεται εἰς τὴν πόλιν μας; Ποῖος θὰ ὑποδείξῃ τὴν ἀνάγκην μιᾶς ἐπανορθώσεως; Ποῖος θὰ δώσῃ τὸ σύνθημα εἰς τὴν μάχην αὐτὴν τῆς πόλεως, τῆς ὁποίας ἐπροπηλακίσθη τὸ αἴσθημα καὶ παρεμερίσθη τὸ ἠθικὸν συμφέρον;

Ἐμπρός! Ὅσοι ἁρμόδιοι, ἂς κινηθοῦν. Ὅσοι ἀγαποῦν τὴν πόλιν, ἂς τοὺς στοιχίσουν. Ἡ ἀξία τῆς ἕδρας μιᾶς Μεραρχίας δὲν ἔγκειται εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν οἰκονομικῶν συμφερόντων. Εἶναι πρὸ παντὸς ἠθική. Καὶ αἱ Πάτραι, τρίτη κατὰ σειρὰν εἰς πληθυσμὸν πόλις τῆς Ἑλλάδος, δικαιοῦνται αὐτῆς τῆς τιμῆς. Ἂν εἶναι ἀργὰ καὶ εἶναι ἀμετάκλητος ἡ ἀπόφασις τῆς καταργήσεως τῶν Πατρῶν ὡς ἕδρας Μεραρχίας, ὑπάρχει τρόπος ἐπανορθώσεως. Ἠμποροῦν νὰ γίνουν ἕδρα Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Διοικήσεως. Ὑπ' αὐτὴν θὰ ἀνασυσταθῇ κάποτε ἡ ΙΙΙ Μεραρχία. Καὶ θὰ ἔχωμεν οἱ Πατρινοὶ τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι τὸ κῦρος καὶ ἡ ἀξία τῆς Πρωτευούσης τῆς Πελοποννήσου ἀνεγνωρίσθησαν διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν πόλιν μας τῆς ἕδρας μιᾶς Ἀνωτέρας Στρατιωτικῆς Μονάδος.

Κάμνομεν ἔκκλησιν εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλῆν, τοῦ ὁποίου εἶναι ἀναμφισβήτητος ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πόλιν μας καὶ ἡ διάθεσίς του νὰ τὴν ἐξυπηρετήσῃ. Πῶς ὅμως νὰ ἐπιληφθῇ ὅταν οἱ ἁρμόδιοι σιωποῦν;

Η ΡΟΗ ΑΙΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΛΓΕΡΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

— ΔΕΚΑ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ 12 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Αἱ Γαλλικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Ἀλγερίου ἀνεκοίνωσαν ὅτι Ἀλγερινοὶ ἐπαναστάται ἐφόνευσαν ἐννέα Γάλλους στρατιώτας καὶ ἐτραυμάτισαν 11 ἄλλους εἰς ἐνέδραν ἐγγὺς τοῦ Ἀλγερίου.

Μεταδίδεται, ἐξ ἄλλου, ἐξ Ὀρὰν ὅτι κατόπιν τῆς ἐναντίον τῆς πόλεως Τιαρέτ, τῆς περιοχῆς τοῦ Ὀράν, ἐπιθέσεως πολλῶν ὁμάδων ἐπαναστατῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς Εὐρωπαῖος ἐφονεύθη καὶ ἕτερος ἐτραυματίσθη, ἤρχισεν ἡ διεξαγωγὴ σημαντικῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν περιοχήν.

ΕΤΕΘΗ ΕΝ ΙΣΧΥΕΙ Ο ΝΕΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Τὸ Ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔδωσε χθὲς τὴν πρώτην θεώρησιν, ἡ ὁποία χορηγεῖται βάσει τοῦ νέου μεταναστευτικοῦ νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ μετανάστευσις εἰς τὴν χώραν ἀριθμοῦ 63.000 μεταναστῶν, ἐπὶ πλέον τοῦ μέχρι τοῦδε ἐπιτρεπομένου.

Ὁ πρόεδρος ὑπέγραψε τὸ σχετικὸν διάταγμα προχθὲς εἰς τὴν ἐν Ρὸντ Ἄϊλαντ θερινὴν διαμονήν του. Ἀμέσως δὲ τὸ Στέϊτ Ντηπάρτμεντ ἀνήγγειλεν, ὅτι τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον θὰ ἀρχίσουν νὰ δίδουν τὰς προβλεπομένας, βάσει τοῦ νέου νόμου, θεωρήσεις.

— Η ΧΑΛΑΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

ΑΠΗΛΕΥΘΕΡΩΣΑΝ ΜΟΝΟΝ 25 ΕΚ ΤΩΝ 902 ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἡ κυβέρνησις τῆς Κύπρου ἀπηλευθέρωσε χθὲς 25 Κυπρίους, ἐξ ὧν μία γυνή, οἱ ὁποῖοι ἐκρατοῦντο ἄνευ δίκης εἰς τὰς φυλακάς, δυνάμει τοῦ νόμου περὶ μέτρων ἐκτάκτου ἀνάγκης.

Ἄλλοι 902 Κύπριοι πατριῶται ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν εἰς τὰς φυλακὰς ὡς «ὕποπτοι τρομοκρατικῆς δράσεως».

"Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΝΗΚΕΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ,,

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΕΙΣ Ν. ΥΟΡΚΗΝ

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

ΣΥΝΕΖΗΤΗΣΕ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΧΑΡΡΙΜΑΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Χθὲς ἔφθασεν ἐνταῦθα ὁ Ἐθνάρχης Κύπρου Μακάριος, ὅστις προτίθεται, κατὰ τὴν τρίμηνον ἐνταῦθα διαμονήν του, νὰ διαφωτίσῃ τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κύπρου.

Ἀργὰ τὴν ἑσπέραν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος συνωμίλησε μετὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ν. Ὑόρκης κ. Χάρριμαν καὶ συνηντήθη μετὰ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Βάγκνερ.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡλικίας 44 ἐτῶν, ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἀπὸ τὴν Κύπρον τὸ 1956. Οὗτοι τὸν κατηγόρησαν ὅτι ἦτο δημιουργὸς ἑνὸς κύματος τρομοκρατίας ἐν τῇ νήσῳ, τοῦ ὁποίου σκοπὸς ἦτο ἡ προσάρτησις τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ν. ΥΟΡΚΗ. Ὁ ἐπιβαίνων τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος ἐδέχθη τοὺς δημοσιογράφους ἐπὶ τοῦ σκάφους καὶ ἐντὸς μικρᾶς αἰθούσης, ἐνῷ κατηυθύνετο πρὸς τὸ ἀγκυροβολεῖον του, ἀνέγνωσε τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ἔγινε σήμερον διεθνὲς καὶ σημαντικόν, τὰ δὲ Ἡν. Ἔθνη ἐπανειλημμένως ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ αὐτό.

»Κατὰ τὴν τελευταίαν συνέλευσιν τοῦ Ο.Η.Ε. εἶχε ψηφισθῆ ἀπόφασις συνιστῶσα τὴν εἰρηνικήν, δικαίαν καὶ δημοκρατικὴν λύσιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν.

»Ἡ Βρεταννικὴ κυβέρνησις, ἐν τούτοις, δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὴν σύστασιν αὐτήν. Προσπάθησε δὲ νὰ παρουσιάσῃ τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ὡς ζήτημα Ἑλληνικόν. Ἡ Ἑλλὰς κατηγορεῖται ὡς ἐπιδιώκουσα τὴν προσάρτησιν τῆς Κύπρου ἐνῷ ἡ Τουρκία ἀντιτίθεται εἰς αὐτήν.

»Οὕτω ἐδημιουργήθη σύγχυσις καὶ ἐσφαλμέναι ἐντυπώσεις ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου δὲν εἶναι ζήτημα ἑνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Κύπριοι ζητοῦν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίσουν οἱ ἴδιοι διὰ τὸ πολιτικόν των μέλλον. Αὐτὴ εἶναι ἡ οὐσία τοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται διὰ 4ην φορὰν εἰς τὰ Ἡν. Ἔθνη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργούσης κατόπιν αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου.

»Ἐλπίζω ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς βασικὰς ἀρχὰς τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡν. Ἐθνῶν, ταῦτα θὰ δεχθοῦν ἀπόφασιν ἐφαρμόζουσαν τὰς ἀρχὰς τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τὴν Κύπρον».

Ὁ Μακάριος ἐδήλωσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ζητήσῃ νὰ γίνῃ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντάλλες, ἔχει ὅμως πρόθεσιν νὰ διαθέσῃ μέρος τοῦ χρόνου του διὰ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε.

Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου, ἐπεξήγησε, δὲν ἀφορᾷ τὴν προσάρτησίν της εἰς τὴν Ἑλλάδα. Συχνὰ συζητεῖται τὸ ζήτημα κατὰ πόσον ἡ Κύπρος θ' ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ τὴν Βρεταννίαν καὶ κατὰ πόσον ἡ Τουρκία ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῆς Κύπρου.

Ἡ Κύπρος ἀνήκει εἰς τὸν ἰδικόν της λαόν, ὁ δὲ Κυπριακὸς αὐτὸς λαὸς ζητεῖ νὰ τοῦ χορηγηθῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίσῃ μόνος ἐπὶ τοῦ ἰδίου πολιτικοῦ μέλλοντος. Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κύπρου θέλει νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν Βρεταννικὴν κυριαρχίαν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδήλωσε περαιτέρω ὅτι δὲν ἔχει τὴν πρόθεσιν νὰ ζητήσῃ οἱανδήποτε χρηματικὴν ὑποστήριξιν διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας κίνημα.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἡ «Ἐργατικὴ Φωνὴ» γράφει ὅτι «γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἄνεμοι ποὺ πνέουν εἶναι ἀντίθετοι καὶ ὅτι ὁλόγυρα εἰς τὸ ἐθνομάρτυρα λαόν μας στήνονται παγίδες. Ἐν τούτοις εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τὰ Ἡνωμ. Ἔθνη νὰ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ τῶν Κυπρίων, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὸ ἱερὸν δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς διψᾷ νὰ μάθῃ πολλά, σχετικῶς μὲ τὸ Κυπριακὸν καὶ τὴν κατάστασιν ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν νῆσον.

Δὲν γνωρίζει ὁ λαὸς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τὰ μαρτύρια ποὺ ὑφίστανται οἱ Κύπριοι οὔτε ὅτι γυναῖκες σέρνονται εἰς τὰ κρατητήρια καὶ ὅτι ἀμούστακοι νέοι φθίνουν εἰς τὰ στρατόπεδα. Ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ πληροφορηθοῦν τώρα ποὺ πλησιάζει τὸ ζήτημά μας νὰ συζητηθῇ εἰς τὰ Ἡνωμ. Ἔθνη.

ΝΕΑ. ΥΟΡΚΗ. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπεδέχθη ἐνθουσιωδῶς τὸν Ἐθνάρχην Μακάριον. Ἐπιτροπὴ Ἑλληνοαμερικανῶν ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανείου καὶ ἐχαιρέτησε τὸν Ἐθνάρχην, πομπὴ δὲ αὐτοκινήτων, σχηματισθεῖσα εἰς τὴν ἀποβάθραν ὅπου ἀπεβιβάσθη ὁ Μακάριος, κατηυθύνθη εἰς τὸ Δημαρχεῖον τῆς μεγαλουπόλεως.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διαδρομῆς, χιλιάδες λαοῦ ἐπευφήμουν τὸν Ἐθνάρχην τῆς Κύπρου.

Πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Δημαρχιακοῦ Μεγάρου ὑπεδέχθη τὸν Ἐθνάρχην ὁ Δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Βάγκνερ, ὁ ὁποῖος προσφωνῶν τοῦτον, εἶπεν ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου συνέβαλον μεγάλως εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη θὰ δεχθοῦν τὸ αἴτημα τῆς Κύπρου καὶ θὰ χορηγήσουν εἰς τὸν λαόν της τὴν αὐτοδιάθεσιν.

Ὁ Μακάριος καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης ἐφωτογραφήθησαν πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Δημαρχείου.

Ἀκολούθως, εἰς τὸ Δημαρχιακὸν Μέγαρον ὁ Δήμαρχος ἐδεξιώθη τὸν Μακάριον. Ὁ Ἐθνάρχης εἶχε συνάντησιν εἰς τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐδόθη ἀργότερον πρὸς τιμήν του καὶ μὲ τὸν κυβερνήτην τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Χάρριμαν, μετὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΤΑΣΙΣ ΚΑΤΕΥΝΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΑΜΑΣΚΟΝ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΩΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΣΥΡΙΑΣ ΕΙΣ ΚΑΪΡΟΝ

ΗΚΥΡΩΘΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΥΡΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΕΙΣ ΜΟΣΧΑΝ

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΟΡΜΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ,,

ΒΗΡΥΤΤΟΣ. Εἰς τὰς πρωτευούσας τῆς Μ. Ἀνατολῆς διαγράφεται σαφὴς τάσις κατευνασμοῦ τῆς Συριακῆς κρίσεως. Ὅλοι οἱ Σύριοι σχολιασταὶ χαρακτηρίζουν τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ντάλλες ὡς σύμπτυξιν καὶ δὲν ἀποκρύπτουν τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν τροπὴν τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα συμβάλλουν εἰς τὴν δημιουργουμένην ὕφεσιν.

Οἱ Σύριοι σχολιασταὶ ὑπογραμμίζουν ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐπισκέψεως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος μιᾶς Συριακῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς Μόσχαν.

Ταυτοχρόνως οἱ ἴδιοι κύκλοι ὁμιλοῦν περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐξεταστικῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Χέντερσον, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ ἠδύνατο, ὡς λέγουν, νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Κυβερνήσεις τῆς Δαμασκοῦ, τοῦ Καΐρου καὶ τοῦ Ριάντ, τὰς ὁποίας «ἐλησμόνησε» κατὰ τὸ πρῶτον ταξείδιόν του.

Ἐξ ἄλλου, οὐδεὶς γίνεται λόγος περὶ ἐπειγούσης ἐκκλήσεως εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας οὔτε περὶ καταγγελίας εἰς τὸν Ο.Η.Ε. ἀμερικανικῆς συνωμοσίας κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Συρίας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Λιβάνου κ. Μαλὶκ ἀπεδέχθη κατόπιν μακρῶν συνομιλιῶν μὲ δύο Συρίους ἀντιπροσώπους νὰ γίνῃ πλησίον τῆς Οὐάσιγκτων διερμηνεὺς ὅλων τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἀντιτίθενται εἰς τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν βίαν κατὰ τῆς Συρίας.

Οἱ Ἀραβικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι βεβαιοῦν ὅτι ἡ στάσις τοῦ Βασιλέως τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας ὑπῆρξεν ἀποφασιστικὴ τόσον προκειμένου αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι νὰ υἱοθετήσουν περισσότερον συνετὴν στάσιν ὅσον καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποκατασταθῇ ἡ ἑνότης τοῦ Ἀραβικοῦ κόσμου ἐν ὄψει μιᾶς ἀπειλητικῆς κρίσεως.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς της ἡ Ἰορδανία προσπαθεῖ νὰ κατευνάσῃ τὰ πολιτικὰ πάθη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Πληροφορίαι ἐκ τῶν διαφόρων ἀραβικῶν πρωτευουσῶν ἀναφέρουν ὅτι γενικὴ εἶναι ἡ ἐξέγερσις τῶν Ἀράβων, ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτικῆς τοποθετήσεως αὐτῶν, ἐναντίον οἱασδήποτε δυτικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Συρίαν. Οὕτω ὁ Λίβανος, τὸ Ἰράκ, ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ἰορδανία ἐξεδήλωσαν τὴν ἀντίθεσίν των πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν πολιτικὴν καὶ προειδοποίησαν τὰς Ἡν. Πολιτείας, ὅτι θεωροῦν ἄστοχον τὴν ἄσκησιν πιέσεως ἐναντίον τῆς Συρίας καὶ ὅτι οἱαδήποτε ἐπίθεσις κατὰ τῆς χώρας αὐτῆς θὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡνωμένον ὁλόκληρον τὸν ἀραβικὸν κόσμον.

Εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Συρίαν ἐγένοντο προχθὲς μεγάλαι συγκεντρώσεις καὶ διαδηλώσεις διαμαρτυρίας ἐναντίον οἱασδήποτε ξενικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς χώρας, αἱ ὁποῖαι ἐνεφάνισαν ἔντονον ἀντιαμερικανικὸν χαρακτῆρα. Οἱ ὁμιληταὶ κατέκριναν τὴν ἀσκουμένην κατὰ τῆς χώρας των πίεσιν ἐκ μέρους τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ ἐκάλεσαν τὸν συριακὸν λαὸν νὰ εἶναι ἕτοιμος διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς αὐτοτελείας τῆς χώρας.

Συγχρόνως ὁ Σύρος πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ θεωρήσῃ ἑαυτὸ ὡς εὑρισκόμενον εἰς κατάστασιν μονίμου συνόδου, διὰ νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως. Κατά τινας πληροφορίας, ἡ συριακὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐπίσης νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν δρᾶσιν τὴν «Ὀργάνωσιν Λαϊκῆς Ἀντιστάσεως», φοβουμένη, ὡς τονίζεται, τὰς «ἀμερικανικὰς ἐπιθετικὰς προθέσεις».

Σχετικῶς προστίθεται, ὅτι πρόκειται περὶ ἐθνοφρουρᾶς, ἡ ὁποία συνεστήθη τὸ πρῶτον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Σουὲζ καὶ διελύθη ἀργότερον.

ΚΑΪΡΟΝ. Ἐξ Αἰγυπτιακῆς πηγῆς ἐγνώσθη ὅτι σημαντικὴ σύσκεψις ἐγένετο εἰς Κάϊρον, εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινῆς Αἰγυπτοσυριακῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ἐπιτελείου στρατηγὸς Ἀμέρ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ συριακοῦ ἐπιτελείου στρατηγὸς Μπίσρι, ὁ συνταγματάρχης Σεράϊ, ὁ ταξίαρχος Ἰσμαήλ, ἐπιτελάρχης τῆς ἀνωτέρας στρατιωτικῆς διοικήσεως, ὁ ταξίαρχος Κερίμ, διευθυντὴς τῆς Αἰγυπτιακῆς ὑπηρεσίας ἀντικατασκοπείας καὶ ὁ συνταγματάρχης Νούρ, Αἰγύπτιος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος εἰς Δαμασκόν. Κατὰ τὴν νύκτα ἐπραγματοποιήθη καὶ νέα σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Αἰγυπτίου προέδρου Νάσσερ. Ἐν συνεχείᾳ οἱ μετέχοντες τῶν συσκέψεων στρατιωτικοὶ ἡγέται ἐγευμάτισαν μετὰ τοῦ προέδρου Νάσσερ καὶ συνέχισαν τὰς συνομιλίας των μὲ θέμα τὸν συντονισμὸν τῶν Αἰγυπτοσυριακῶν στρατιωτικῶν σχεδίων καὶ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐν γένει στρατιωτικῆς καταστάσεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ ἐφημερὶς «Νιοὺς Κρόνικλ» ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀμερικὴ συντάσσεται διαρκῶς περισσότερον μὲ τὴν Τουρκίαν εἰς τὸ Κυπριακόν, εἶναι ὅτι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις μετέτρεψε τὴν χώραν της εἰς ὁρμητήριον διὰ τὴν ἐν ἐξορίᾳ νεοσύστατον «Συριακὴν Ἐλευθέραν Κυβέρνησιν», τῆς ὁποίας ἔργον θὰ εἶναι ἡ προετοιμασία ἀνατρεπτικοῦ κινήματος ἐν Συρίᾳ.

Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ «Νιοὺς Κρόνικλ» μεταβὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν, διεπίστωσεν ὅτι ὁ ἕβδομος ὄροφος τοῦ ξενοδοχείου «Χίλτον» μετεβλήθη εἰς ὀχυρόν, φρουρούμενον ἀπὸ δύναμιν βλοσυρῶν Τούρκων μυστικῶν ἀστυνόμων. Ἐντὸς τοῦ ὀρόφου ἐργάζεται ἡ ἐν ἐξορίᾳ συριακὴ κυβέρνησις, ὑπὸ τὴν εὐμενῆ παρακολούθησιν τῶν κυβερνήσεων τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, τῆς Τουρκίας καὶ τοῦ Ἰράκ.

Ὁ ἀπεσταλμένος προσέθεσεν ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθη ἐκ Ρώμης, προσχωρήσας εἰς τὴν ἐξόριστον κυβέρνησιν, ὁ πρώην Σῦρος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ἐν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΔΕΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΪΡΟΥ - ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΚΑΪΡΟΝ. Κατὰ πληροφορίας τῆς ἐφημερίδος «Ἄλ Ἀχράμ», ὡρισμένοι οὐδέτεροι κύκλοι ἐβολιδοσκόπησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου 24ώρου τὴν Αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δυνατότητα ἐνδεχομένης ἐπαναλήψεως τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Μεγ. Βρεταννίας καὶ τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ ἐφημερὶς διευκρινίζει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὅτι ἡ ἀπάντησις εἰς τοὺς οὐδετέρους αὐτοὺς κύκλους ἦτο ἡ ἑξῆς:

«Ἡ Αἴγυπτος ἀδυνατεῖ κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο».

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καΐρου ὑπεγράμμισε σαφῶς τὴν θέλησίν της ὅπως οὐδὲν μέτρον λάβῃ διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τοῦ Λονδίνου ἄνευ προηγουμένων συνεννοήσεων μετὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν φίλων χωρῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐπίσης διακόψει τὰς σχέσεις μετὰ τῆς Βρεταννίας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν γεγονότων τοῦ Σουέζ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ,,

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Τρία ἄρθρα τοῦ κ. Ν. ΜΟΣΧΟΥ

1ον

Σὲ λίγο καιρὸ θ' ἀρχίσουν—ἂν δὲν ἔχουν ἀρχίσῃ—οἱ ζυμώσεις γιὰ τὶς προσεχεῖς δημοτικὲς ἐκλογές. Οἱ συνδυασμοὶ θὰ σκαρωθοῦν ὕστερα ἀπὸ συζητήσεις καὶ διαπραγματεύσεις, ὁ προεκλογικὸς πυρετὸς θὰ ἀνάψῃ καὶ στὸ τέλος, μὲ τὴ δεύτερη ἐκλογή, θὰ βγῇ ὁ νέος Δήμαρχος καὶ τὸ νέο Δημοτικὸ Συμβούλιο. Αὐτὸ σημαίνει ἄλλη μιὰ τετραετία. Ἡ κατάστασι ὅμως τῆς Πόλεως σήμερα εἶναι τέτοια, ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ μπῇ τελεία καὶ παύλα σ' αὐτὴν τὴν ρουτίνα. Ἡ νέα ἐκλογὴ πρέπει αὐτὴν τὴν φορὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀπὸ τοὺς Πατρινοὺς μὲ τὴν ἁρμόζουσα σοβαρότητα καὶ ψυχραιμία.

Θὰ πρέπει νὰ ἀντιλαμβάνονται οἱ Πατρινοὶ ὅτι ἡ Πόλις ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα φθείρεται καὶ μαραζώνει. Ἂς σκεφθοῦν λοιπόν: Μέχρι σήμερα οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες στάθηκαν ἱκανοί, ἂν ὄχι νὰ ἐξορκίσουν τὸ κακό, τουλάχιστον νὰ το σταματήσουν μέχρις ἐδῶ; Ἡ ἀπάντησι βγαίνει ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ πράγματα καὶ εἶναι ἀρνητική. Κρίσι, βέβαια, περνοῦν ὅλες σχεδὸν οἱ ἐπαρχιακὲς πόλεις καὶ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ κατηγορήσῃ κανεὶς γενικώτερα τοὺς τοπικοὺς ἄρχοντες. Δὲν μποροῦμε ὅμως καὶ δὲν πρέπει μοιρολατρικὰ νὰ τὰ φορτώνουμε ὅλα στὴ κρίσι. Ὁ Δῆμος εἶναι τὸ συνδικαλιστικὸ—ἂς ἐπιτραπῇ ἡ φράσι—ὄργανο τῆς Πόλεως καὶ κατὰ τεκμήριο ἔχει τὶς εὐθύνες του. Δὲν μπορεῖ, δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ παρακολουθῇ σὰν θεατὴς ὅλη αὐτὴν τὴν κατάστασι ἢ νὰ τὴν ἀντιμετωπίζῃ μὲ τὸν γνωστὸ κοντόφθαλμο τρόπο τῆς μικροπολιτικῆς καὶ τακτικῆς τοῦ πονταρίσματος, ἀπὸ πνεῦμα δῆθεν ὑψηλῆς πολιτικῆς, σὲ πολλὰ χαρτιά. Ἕνα χαρτὶ ὑπάρχει: Τῶν δικαιωμάτων, ἀπαιτήσεων καὶ ἀξιώσεων τῆς Πόλεως, ποὺ πεθαίνει καὶ τοῦ πληθυσμοῦ της.

Τὸ δημοτικὸν λοιπὸν ζήτημα δὲν εἶναι σήμερα τόσης περιωρισμένης σημασίας ποὺ—κακῶς—ἦταν ἄλλοτε. Ὁ μαρασμὸς ἐπροχώρησε σὲ ἐπικίνδυνο σημεῖο. Γιὰ ἀδιαφορία καὶ ἔλλειψι φιλοδοξίας κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ἀπ' ὅσους κάθησαν στὶς τιμητικὲς θέσεις τοῦ Δήμου. Μὰ αὐτὸ δὲν φτάνει, ὅταν λείπουν τὰ ἀποτελέσματα. Προβαδίζουν ἀπὸ τὴν φιλοδοξία ἡ ἀντίληψι τῶν σημερινῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἡ ἱκανότης ὑλοποιήσεως προσαρμοσμένων στὴν ἐποχὴ πραγμάτων.

Ὑπάρχει δυστυχῶς ἕνα κακὸ προηγούμενο: Ἡ σκοπιμότης στὴν συμπλήρωσι τῶν συνδυασμῶν, οἱ χωρὶς περιεχόμενο μικροφιλοδοξίες, ποὺ πολλὲς προωθήθηκαν μέχρι τὴν ἐπιτυχία ἀρκετὲς φορές, δὲν ἄφισαν δὲ στὸ παρελθὸν κανένα ὑποψηφιακὸ συγκρότημα νὰ ἔχῃ τὶς δυνατότητες τῆς προεκλογικῆς καὶ συνεργειακῆς ἀπασχολήσεως μὲ τὰ δημοτικὰ ζητήματα. Ἔξω ἀπὸ πολὺ λίγες ἴσως ἐξαιρέσεις, ἡ ἐρώτησι: «Τί θὰ κάμουμε, ἂν ἐκλεγοῦμε;» δὲν ἀπασχόλησε ποτὲ τοὺς ὑποψηφίους δημοτικοὺς συμβούλους. Ὅλα ἀφίνονταν γιὰ τὸν Δήμαρχο. Φυσικά, αὐτὸς ἔχει τὸ προβάδισμα καὶ τὴν μεγαλύτερη εὐθύνη τῆς καταρτίσεως ἑνὸς προγράμματος. Ἡ ἔλλειψι ὅμως μαζικῆς ἐργασίας καὶ πνεύματος συνεργασίας εἶναι σοβαρὸ μειονέκτημα. Οὐσιαστικὰ ὁ κάθε Δήμαρχος, ὕστερα ἀπὸ τὶς ἐκλογές, βρίσκεται ἀπροετοίμαστος καὶ δέσμιος τῶν προεκλογικῶν ὑποσχέσεων, ρουσφετολογικῆς σημασίας (Ἀμμοχάλικο, μιὰ βρύση, κάποιο φῶς κ.λ.π.). Ὁ δημοτικὸς μηχανισμὸς ποτὲ δὲν ἔτριξε κάτω ἀπὸ τὴν στιβαρότητα μιᾶς καινούργιας δυνάμεως.

Δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία τὸ γεγονὸς πῶς κατὰ τὴν προεκλογικὴ περίοδο ἀκούγονται «προγράμματα», συνοδευόμενα μὲ τὴν ἀπαραίτητη καὶ καθιερωμένη προεκλογικὴ φρασεολογία, τὰ «Ζήτω» καὶ τὰ «Θὰ ἀναλώσωμεν τὴν ζωήν μας ...». Ἡ πόλις δὲν εἶναι κανένα θηρίο γιὰ νὰ θέλῃ ζωές. Ζητάει ἁπλῶς μυαλὸ δημιουργικό, χέρι στέρεο, πνεῦμα συνεργασίας καὶ ὄχι διαθέσεις ἐξεζητημένης προβολῆς καὶ δημιουργίας προϋποθέσεων ὑστεροφημίας, μὲ τὸν γνωστὸ τρόπο τῆς ἐντοιχίσεως μαρμαρίνων πλακῶν καὶ τὸ κλασσικὸ «Ἐγένετο ἐπὶ Δημάρχου...». Ἡ ὑστεροφημία δὲν δημιουργεῖται μὲ κάτι τέτοια. Ὑπάρχουν λοιπὸν κατὰ τὴν προεκλογικὴ περίοδο «προγράμματα». Ὅταν ὅμως τὰ ἀπογυμνώσουμε ἀπὸ τὴν προεκλογικὴ φρασεολογία, θὰ ἰδοῦμε μιὰ καταπληκτικὴ ὁμοιότητα μεταξύ τους. Τὸ γεγονὸς δὲν εἶναι τυχαῖο. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ μακαρίτη τοῦ Στριφτόμπολα ὑπάρχει στὸ Δῆμο ἕνας προϋπολογισμὸς ποὺ μόνον τὰ κοντύλια του ἀλλάζουν κάθε τόσο. Αὐτὸς εἶναι ὁ «τυφλοσούρτης» καὶ ἡ βάσι τῶν προεκλογικῶν προγραμμάτων. Καινούργιο, τίποτα.

Αὐτόματα ξεπετιέται ἕνα ἐρώτημα: Τί χρειάζεται λοιπὸν ὁ Δήμαρχος; Μήπως ἕνας ἀνώτερος ὑπάλληλος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ κινᾷ τὸ μηχανισμὸ τοῦ Δήμου; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὁ σοφὸς θεσμὸς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιαθέσεως ἐπίτηδες καθιέρωσε ἐκλογὲς καὶ αἱρετοὺς ἄρχοντες, γιὰ νὰ ὑπάρχῃ πρωτοβουλία καὶ ἀνανέωσι.

Ἡ ἀνανέωσι εἶναι τὸ ἐλιξήριο ποὺ χρειάζεται ὁ Δῆμος μας. Ἡ οὐσιαστικὴ ὅμως ἀνανέωσι τῶν αἱρετῶν στελεχῶν του καὶ ὄχι ἐκείνη ποὺ φέρνει ὁ νόμος τῆς σωματικῆς φθορᾶς ἢ τῶν ἀναγκῶν ποὺ δημιουργοῦν οἱ φιλοδοξίες καὶ οἱ πολλοὶ συνδυασμοί. Οὐσιαστικὴ ἀνανέωσι θὰ πῇ: Ὄχι μόνον ἄλλα πρόσωπα, ἀλλὰ καὶ πρόσωπα ἄλλης νοοτροπίας.

Ἡ ἐποχὴ τοῦ μεσοπολέμου ποὺ ἔρχεται, εἴτε τὸ θέλουν εἴτε ὄχι ἐκεῖνοι ποὺ ἐμπορεύονται τὸν πόλεμο, δημιουργεῖ ἄριστες προϋποθέσεις συνεργασίας. Ὁ μεσοπόλεμος ἔχει τὴν ψυχολογία του. Ἔξω ἀπὸ τὶς καθημερινὲς σκοτοῦρες τῆς ζωῆς, τῶν ἀναγκῶν ποὺ δυστυχῶς στὸν τόπο μας μεγαλώνουν ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύουν, ὁ μεσοπόλεμος δημιουργεῖ κλίμα γαλήνης καὶ ἀδελφωσύνης, κατευνάζει τοὺς κομματικοὺς φανατισμούς. Ἡ ἀξιοποίησις τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι σήμερα καθῆκον ἐπιτακτικὸ γιὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως. Ἡ γαλήνη εὔκολα μετουσιώνεται σὲ ψύχραιμη στάθμισι, ὅταν τὸ φθοροποιὸ πνεῦμα τῆς μισαλλοδοξίας ἐξορκίζεται.

Τὸ θέμα εἶναι πολιτικό. Τὰ δημοτικὰ βρίσκονται σὲ στενὴ συνάρτησι μὲ τὴν ὅλη πολιτικὴ κατάστασι τοῦ τόπου. Τὰ κόμματα, δυστυχῶς, ἀδυνατοῦν νὰ ἐμφανίσουν ἀντιπροσώπους μὲ πρόγραμμα δημοτικῆς πολιτικῆς. Οἱ συνέπειες πάλι ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀναρχία τῶν ἐκλογικῶν νόμων ὁδηγοῦν σὲ νόθες καὶ ἀσύμφορες γιὰ τὴν πόλι λύσεις. Ἐπειδὴ ἔχει σχεδὸν ἐπικρατήσει νὰ εἶναι σφυγμομέτρησι τῆς κοινῆς γνώμης τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, τὰ διάφορα κόμματα ἐνεργοῦν ὄχι σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντα τῶν πόλεων, ἀλλὰ μὲ τὰ δικά τους. Ὁ λόγος αὐτὸς ἐμποδίζει καὶ τὴν συγκρότησι ἑνὸς ψηφοδελτίου ἀνάγκης, ἀπαραιτήτου γιὰ εἰδικὲς περιπτώσεις, ὅπως οἱ σημερινές.